

L'autor considera que a la conferència nacional s'ha de definir l'estratègia política amb un full de ruta i no discutir sobre els lideratges

Manel Balcells
Exvicesecretari general d'ERC
i exconseller d'universitats

La cruïlla d'Esquerra

El panorama polític català està ben remogut, amb un grau d'efervescència com no es recorda des de fa anys. La consciència col·lectiva que hem arribat al límit pel que fa a manca d'inversions en infraestructures que afecten la nostra competitivitat ha qualitat fermament, fins a provocar una resposta ciutadana contundent. El país demana un full de ruta concret que permeti rellançar una il·lusió col·lectiva i avançar en la millora de la qualitat de vida, en l'esperit democràtic i en la plena integració nacional en una nova realitat europea. En aquest context, Esquerra afronta la conferència nacional que ha de permetre confirmar, redreçar o canviar l'estratègia del partit pel que fa a la seva actuació política, en el benentès que el proper any es realitzarà el congrés ordinari del partit. Ens trobem, doncs, davant d'una cruïlla de camins, de gran transcendència no només per a ERC, sinó també

per al mateix govern i per al conjunt del país. Esquerra és un partit independentista, tothom ho sap. Tots els/les militants, sense excepció, volem un Estat propi, som partidaris de l'autodeterminació i del nostre dret a decidir, per la via democràtica, el nostre futur com a poble. No hi ha fissures, no hi ha esquerdes. On és, doncs, la cruïlla? En el full de ruta, en el camí. La ponència alternativa de Reagrupament i la base de les tesis d'Esquerra Independentista se sustenten en una renegociació de l'actual pacte de govern amb la convocatòria d'un referèndum durant aquesta legislatura. Idees que fan inviable l'actual acord de legislatura i obliguen a romandre a l'oposició.

No vull oblidar altres aspectes que s'abordaran, com la millora de la democràcia interna del partit i dels aspectes organitzatius i, fins i tot, els lideratges. Aquests aspectes caldrà abordar-los amb profunditat al congrés. Ara cal centrar-nos en l'estratègia política i en el full de ruta.

La proposta de la ponència alternativa és un camí il·lusionari que no ens portarà a l'objectiu que volem assolir. Necessitem un horitzó que no ens porti a la frustració i que ens permeti guanyar complicitats durant el camí. Que acumuli il·lusió i sumi voluntats arreu. El 2014 és un bon horitzó. No per assolir la independència, ja ens agradaria! Es tracta de treballar conjuntament per propiciar les condicions necessàries per fer una consulta popular sobre el nostre destí, en una data tan emblemàtica com és l'11 de setembre del 2014.

Fins llavors cal fer feina! Al govern, als ajuntaments, a les plataformes, al carrer, a tot arreu, canalitzant tot aquest sentiment ciutadà de rebel·lió que s'ensuma, pactant en la propera legislatura la llei de consultes populars, condicionant al proper govern de Madrid pel que fa a les modificacions legislatives oportunes i creant el caliu ciutadà que farà inevitable el referèndum. Ens hem de guanyar l'espai de credibilitat com a gestors de la *cosa pública* i orientant Catalunya cap a l'eficiència i la modernitat, impulsant l'economia del coneixement, assegurant les polítiques públiques en salut i serveis socials, garantint l'ús de la nostra llengua. Que no ens confonguin moviments tàctics interns, orientats al congrés del nostre partit! Ara és l'hora, a la conferència nacional, d'afinar l'estratègia política. Ja parlarem més endavant d'organització i de lideratges. Ara cal que no ens equivoquem de camí! ■■